

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721202037
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6721202037.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu L. G., nar. XX.XX.XXXXX, bytom C. N. XX, XXX XX W. D., zastúpený JUDr. Rastislavom Trnkom, advokátom so sídlom Námestie SNP 75/26, 960 01 Zvolen, proti žalovanému BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 18.05.2021, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12Csp/26/2021-36 zo dňa 24.05.2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobca voči žalovanému má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozhodnutím okresný súd, ako súd prvej inštancie, vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je **p o v i n n ý** zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 08.03.2016 voči žalobcovi, ktorá súvisí s pohľadávkou vyplývajúcou z Dohody o privatívnej novácii zo dňa 08.03.2016 uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. ako právnym predchodcom žalovaného.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** oznámiť zamestnávateľovi žalobcu - spoločnosti BROTHER INDUSTRIES (SLOVAKIA) s.r.o., so sídlom Tichá 45, 811 02 Bratislava, IČO: 36 658 294, aby sa zdržal vykonávania zrážok zo mzdy a iných príjmov žalobcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 08.03.2016, ktorá súvisí s pohľadávkou vyplývajúcou z Dohody o privatívnej novácii zo dňa 08.03.2016 uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. ako právnym predchodcom žalovaného.

III. Súd **p r i z n á v a** žalobcovi nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému v rozsahu 100 %.

IV. Súd **p o u č u j e** žalovaného, že môže podať proti žalobcovi samostatnú žalobu vo veci samej o plnenie z titulu uzatvorenej Dohody o privatívnej novácii zo dňa 08.03.2016 uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. ako právnym predchodcom žalovaného.“

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenia CSP (zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok) upravujúcich neodkladné opatrenie, poukazom na ust. § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov) a § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o znení a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Skutkovo poukázal na to, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 08.03.2016 slúžiaca na zabezpečenie pohľadávok žalovaného ako veriteľa zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej

medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného Poštovou bankou, a.s., Bratislava. Po postúpení pohľadávky bola medzi žalobcom, ako dlžníkom a veriteľom PRO CIVITAS, s. r. o., Bratislava uzavretá dohoda o privátnej novácii dňa 08.03.2016 a taktiež dohoda o zrážkach zo mzdy. Na základe zmluvy o zlúčení došlo dňa 09.08.2017 k zlúčeniu spoločnosti PRO CIVITAS, s. r. o. a BENCONT COLLECTION, a. s., pričom spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s. sa stala nástupníckou spoločnosťou spoločnosti PRO CIVITAS, s. r. o., ktorá zanikla, čím sa spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s. stala novým veriteľom. Okresný súd zmluvu o úvere považoval za spotrebiteľskú zmluvu, keďže žalovaný mal pri jej uzatváraní a plnení postavenie dodávateľa a žalobca postavenie spotrebiteľa. Súd mal tiež preukázané, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok z jeho mzdy, a to práve na uspokojenie pohľadávky žalovaného z predmetnej zmluvy o úvere, ktorú vyčíslil ku dňu 12.04.2021 na 7 574,91 Eur. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci považoval za splnenú podmienku potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá bola odôvodnená správaním sa žalovaného, ktorý požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy, v dôsledku ktorých bezprostredne dochádza k zásahu do majetkových práv žalobcu, čo má nepochybne dopad na jeho finančnú a sociálnu situáciu, a to všetko za situácie, kedy žalobca sponchybnuje spôsob uplatnenia pohľadávky žalovaného z dôvodu neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Súd na základe uvedených skutočností nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy a tiež povinnosť oznámiť zamestnávateľovi žalobcu, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu. Žalobcovi priznal náhradu trov konania s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na jeho úspech. Súd zároveň vyhodnotil, že neodkladným opatrením v zásade možno dosiahnuť aj trvalú úpravu pomerov medzi stranami, preto vo výroku tohto uznesenia neuložil žalobcovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Pre prípad, že by sa s právnym názorom nestotožnil žalovaný, okresný súd mal za to, že je potrebné za účelom usporiadania predmetných vzájomných sporných práv a povinností, riešiť záležitosť súdnou cestou v súlade s ust. § 337 ods. 1 CSP, kedy zároveň poučil žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej za účelom usporiadania vzájomných spojených práv a povinností.

3. Proti uzneseniu okresného súdu o nariadení neodkladného opatrenia podal odvolanie žalovaný. Rozhodnutie okresného súdu považoval za nedostatočne odôvodnené, čím došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, bola mu ako účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom a znemožnený samotný prístup k súdnej ochrane. Vo vzťahu k skutkovému odôvodneniu žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie sa zaoberal rozsahom a intenzitou do práv žalovaného a nie do práva žalobcu, ktorá skutočnosť nie je akceptovateľná, nakoľko súd prvej inštancie sa mal zaoberať tým, či došlo alebo dochádza do zásahu do práv, či oprávnených záujmov žalobcu, ktorý sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia. Pokiaľ súd pristúpil k nadmernej ochrane žalobcu, ako dlžníka, vytvára tým rámec nerovnosti strán sporu a narúša i právnu istotu žalovaného, ktorý len využil zákonom jemu dané prislúchajúce práva. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá na samostatnej listine a žalobca mal možnosť túto dohodu o zrážkach zo mzdy nepodpísať a prípadne podpísať len dohodu o privátnej novácii, z ktorého dôvodu je vyvodený záver o slobodnom uzavretí predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy. Podľa názoru žalovaného, miera ochrany spotrebiteľa má tiež svoje limity a nemôže byť absolútna, limit pre určenie miery ochrany spotrebiteľa je daný úrovňou spotrebiteľa. Aj ochrana spotrebiteľa má svoje limity, pričom ochranu spotrebiteľa nemožno ponímať ako obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti. Žalovaný zastáva názor, že v danom prípade neboli splnené procesné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu absencie neodkladnosti úprav. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný zabezpečovací inštitút práve pre prípad neplnenia si povinností zmluvnou stranou. Gramatickým výkladom § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je odôvodnený záver, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je zmluvnou podmienkou ako právnou skutočnosťou nezávislou od vôle, s ktorou je spojený vznik, zmena alebo zánik práva alebo povinností, ale samostatným dvojstranným právnym vzťahom, ktorý zabezpečuje hlavný záväzok. Je to zabezpečovací inštitút. Nie je to jednostranné uloženie povinností viazané na vôľu veriteľa, či povinnosť vznikne alebo nie. Naopak, je to práve na dlžníkovi, či bude plniť riadne a včas a veriteľ nepristúpi k uplatneniu zabezpečovacieho inštitútu. Z pohľadu zákona na to, aby bola dohoda o zrážkach zo mzdy medzi dvomi zmluvnými stranami platná, sa vyžaduje, aby bola uzavretá v písomnej forme. Samotný zákon však neobsahuje ustanovenia o tom, či sú zmluvné strany povinné v dohode určiť si výšku zrážok zo mzdy, určuje však, že výška zrážok zo mzdy nesmie byť väčšia, aká by bola pri výkone rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný žiadal, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že pokiaľ dohoda o zrážkach zo mzdy je predložená zamestnávateľovi, ten nie je oprávnený skúmať jej platnosť, či premlčanie uplatňovanej

pohľadávky a je bez ďalšieho povinný vykonávať zrážky zo mzdy dotknutého zamestnanca. K dohode o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu poukázal tiež na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 28.04.2020 sp. zn. I.ÚS 176/2020, z ktorého vyplýva, že samotný inštitút použitia dohody o zrážkach zo mzdy pri zabezpečovaní spotrebných úverov, je treba považovať za rizikovú kombináciu takejto dohody a spotrebných úverov, práve z dôvodu vyššie uvedenej absencie súdnej kontroly pri uplatňovaní práva poskytovateľa úveru použitím dohôd o zrážkach zo mzdy. Žalovaný podľa názoru žalobcu nesprávne chápe účel vydaného neodkladného opatrenia, ktorým nie je definitívne konštatovanie inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy, ale je ním predovšetkým rýchla a účinná ingerencia súdu smerujúca k ochrane ohrozeného záujmu. Žalobca uviedol, že keďže vymáhaním spornej pohľadávky žalovaného prostredníctvom inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy, žalovaný všetky námietky žalobcu obchádza a ním uplatňovaný nárok ostáva bez akejkoľvek kontroly, nariadenie neodkladného opatrenia žalobca považuje za nevyhnutný zásah súdu prvej inštancie. Bez zásahu súdu by sa stal rukojemníkom žalovaného bez akejkoľvek možnosti ovplyvniť dôvodnosť, rozsah a primeranosť vykonávania zrážok zo mzdy. Tak ako to uviedol aj súd prvej inštancie, žalobca zdôraznil, že žalovanému nič nebráni uplatniť si svoj nárok na všeobecnom súde. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uviedol, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá, žalobca s týmto čiastočne súhlasil avšak na druhej strane zdôraznil, že postupné zmeny právnej úpravy, rozhodovacia prax vnútroštátnych ako aj nadnárodných súdov, postupne dospeli k záveru, že ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany je nevyhnutná. Niet pochyb o tom, že svoj podiel na tejto zmene malo aj správanie sa veriteľov, najmä bankových, či nebankových subjektov. Na záver uvedeného žiadal uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CPS), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie nariadenia neodkladného opatrenia o uložení povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 08.03.2016 voči žalobcovi, ktorá súvisí s pohľadávkou vyplývajúcou z Dohody o privatívnej novácii zo dňa 08.03.2016 a o povinnosti žalovaného oznámiť zamestnávateľovi žalobcu, aby sa zdržal vykonávania zrážok zo mzdy a iných príjmov na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Podstatnou otázkou v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia tak je posúdiť splnenie predpokladov pre jeho nariadenie, t.j. preukázanie naliehavosti neodkladnej potreby úpravy pomerov medzi stranami sporu vychádzajúc zo žalobcom uvedených okolností.

8. Osobitnej povahe inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez vylúčenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Súd v zmysle § 325 ods. 1 CSP môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa žalobcu odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Rozhodujúce skutočnosti musí žalobca náležitým spôsobom osvedčiť, čo ale z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania. V tomto konkrétnom prípade sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti.

9. Žalovaný ako odvolateľ namietal v odvolaní, že neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd sa s týmto názorom žalovaného nestotožňuje. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu. Neodkladné opatrenie je spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody, či inej ujmy alebo dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že by sa mu viac neoplatilo uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu.

10. Žalobca sa nariadenia neodkladného opatrenia domáhal z dôvodu potreby úpravy pomerov medzi žalobcom a žalovaným, pričom v návrhu neuviedol, že sa bude domáhať vo veci samej žalobou určenia prípadnej neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Pokiaľ súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného, a neuložil žalobcovi povinnosť podať

žalobu vo veci samej, jedná sa o neodkladné opatrenie majúce povahu rozhodnutia vo veci samej na základe návrhu na jeho nariadeného podaného pred podaním žaloby vo veci samej. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd napadnutým rozhodnutím mienil priznať takémuto neodkladnému opatreniu trvalé účinky vo forme dosiahnutia trvalej úpravy pomerov medzi stranami sporu, a to konkrétne nevykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu.

11. Čo sa týka samotného odôvodnenia rozhodnutia súdom prvej inštancie, je možné považovať ho za nedostatočné, najmä vo vzťahu posudzovania neprijateľných zmluvných podmienok, na ktoré žalobca poukazoval v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k uzavretej dohode o zrážkach zo mzdy a dohode o privatívnej novácii uzavretých 08.03.2016 medzi žalobcom ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou PRO CIVITAS, s. r. o., Bratislava, ako veriteľom. Len táto okolnosť však nemá dopad na vecnú správnosť rozhodnutia okresného súdu a odôvodnenie môže doplniť aj odvolací súd. Dohodu o zrážkach zo mzdy uzavretú dňa 08.03.2016 možno považovať za dohodu formulárovú, vopred pripravenú s absenciou možnosti žalobcu ovplyvniť jej obsah, a teda nemožno ju považovať za individuálne dojednanú. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje dosiahnutie uspokojenia pohľadávok siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom, t.j. bez preverenia, či dlh existuje a v akej výške. Dlžník je tak vystavený konaniu a rozhodovaniu veriteľa, pričom je preukázané, že žalovaný uplatnil nároky z dohody o zrážkach zo mzdy u zamestnávateľa žalobcu, pričom výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy bola zamestnávateľovi žalobcu predložená dňa 26.04.2021, kedy mu bola doručená. Je potrebné prisvedčiť názoru žalobcu v návrhu, že pri vykonávaní zrážok zo mzdy je de facto daná žalovanému úplná voľnosť v stanovení celkovej sumy, ktorá má byť žalobcovi zo mzdy zrazená, pričom oprávnenosť výšky pohľadávky, ktorú žalovaný voči žalobcovi eviduje, nie je v tomto prípade preskúmaná žiadnym nezávislým arbitrom - všeobecným súdom. Žalobca už v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spochybňoval nárok žalovaného, pretože podľa žalovaného celková dlžná suma mala predstavovať sumu 7 574,91 Eur z čoho istina mala predstavovať sumu 3 000,- Eur a príslušenstvo sumu 5 005,85 Eur. Podľa názoru žalobcu tieto sumy naznačujú, že žalovaný si uplatňuje aj tie sumy, na ktoré nemá žiadny nárok, pretože pochádzajú z neprijateľných zmluvných podmienok. Aj z uvedeného vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť prvok únieového práva, a to aj súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Podľa názoru odvolacieho súdu, ak existuje nebezpečenstvo, že v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy na základe inkorporovanej dohody o zrážkach zo mzdy sa zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú musí súd brať ohľad, je potrebné poskytnúť spotrebiteľovi ochranu. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku je možno považovať takú, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej strany hrubú nerovnováhu. Takúto ochranu potom zabezpečuje vyváženie postavenia strán sporu nariadené neodkladné opatrenie ukladajúce povinnosť žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, a teda reálne zakazujúce žalovanému vykonávať právo z dohody.

12. Samo o sebe použitie inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy vo vzťahu k zabezpečeniu pohľadávky veriteľa zo spotrebiteľského úveru nie je zákonom zakázané alebo nedovolené. Ide o dovoľený právny inštitút upravený v § 551 Občianskeho zákonníka. Pre splnenie podmienok platnosti a viazanosti takýmto právnym úkonom na účely spotrebiteľských vzťahov, je však nevyhnutné splnenie aj ďalších špeciálnych podmienok upravených v osobitných zákonoch, a to konkrétne v ust. § 5a ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ako aj § 9 ods. 13 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

13. Priamo z ust. § 5a ods. 1 písm. a) zák.č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

14. Samotná dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá slúži ako zabezpečovací prostriedok z Dohody o privatívnej novácii zo dňa 08.03.2016, je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, t.j. vychádza zo vzťahu medzi spotrebiteľom a poskytovateľom úveru. Osobitne vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa nie je možné neprihliadať na to, že vzhľadom na nevyvážený vzťah medzi poskytovateľom úveru a dlžníkom, ako spotrebiteľom, je nevyhnutné zasiahnuť a obmedzovať zmluvnú autonómiu vôle strán v prospech spotrebiteľa ako slabšej strany. Preto aj vo vzťahu k dohode o zrážkach zo mzdy je nevyhnutné pristupovať obzvlášť citlivo, vzhľadom na možnosť postihovania príjmu spotrebiteľa ako fyzickej osoby, a to vychádzajúc zo subjektívneho posúdenia veriteľa o výške a rozsahu neuhradeného dlhu bez toho, aby výška dlhu ako aj podmienky jeho poskytnutia prešli súdnou kontrolou tak, ako to vyplýva z rozsudku ESD č. C-106/77 Simenthal. Aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.

zn. I.ÚS 176/2020 - 32 zo dňa 28.04.2020 vyplýva, že samotný inštitút použitia dohody o zrážkach zo mzdy pri zabezpečovaní spotrebných úverov je treba považovať za rizikóvu kombináciu takejto dohody a spotrebných úverov práve z dôvodu absencie súdnej kontroly pri uplatňovaní práva poskytovateľa úveru použitím dohôd o zrážkach zo mzdy.

15. V tomto konkrétnom prípade je potrebné rozlišovať medzi existenciou dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej síce na samostatnej listine, pri jej posúdení ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, od možnosti poskytnutia ochrany pred právami z nej vyplývajúcimi v prospech veriteľa za predpokladu, ak hrozí nebezpečenstvo alebo je obava, že by sa výkonom takejto dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečilo alebo umožnilo uplatnenie plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok.

16. Dohoda o zrážkach zo mzdy navonok spĺňa formálne predpoklady vyžadované zákonom (uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia) avšak okolnosť, či žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť ju výslovne odmietnuť už zo samotnej dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva. Ak aj dohoda o zrážkach zo mzdy navonok spĺňa formálne predpoklady vyžadované zákonom, v určitých individuálnych prípadoch nemusí ísť o dovolený prostriedok zabezpečenia, ak je v individuálnom prípade preukázané, že spôsob akým bola uzavretá alebo akým došlo k jej podpisu sa prieči dobrým mravom alebo legálnym obchodným praktikám. Dohoda o zrážkach zo mzdy je formulárového typu, to znamená, že jej text žalobca nemal možnosť ovplyvniť a prípadne zmeniť jej obsah, absentuje tam aj výsledná suma, ktorú by mal zamestnávateľ zrážať.

17. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

18. Predpokladom platného dojednania dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov je písomná forma dohody. Platnosť dohody o zrážkach zo mzdy z hľadiska obsahových náležitostí vyžaduje určenie oprávnenej ako aj povinnej osoby, určenie celkovej sumy, ktorá má byť zrazená a prípadne aj uvedenie výšky zrážok, ktoré sa majú vykonávať, najviac však v rozsahu zákonom stanoveného limitu. Priamo z citovaného ustanovenia § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy možno zabezpečiť uspokojenie pohľadávky, to znamená, pohľadávka, ktorá sa zabezpečuje dohodou o zrážkach zo mzdy musí byť jasne definovaná a jej výška konkretizovaná. V dohode o zrážkach zo mzdy preto nepostačuje len odkaz na pohľadávku špecifikovanú podľa zmluvy o úvere, v tomto prípade konkrétne podľa Dohody o privatívnej novácii zo dňa 08.03.2016. Odvolací súd preto došiel k záveru, že pokiaľ dohoda o zrážkach zo mzdy má výslovne formulárový charakter, spotrebiteľ ako dlžník pri jej uzatvorení nemal možnosť ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy, v dohode absentuje obsahová náležitosť ohľadne konkretizácie výšky pohľadávky, takúto dohodu je potrebné vyhodnotiť ako dohodu obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky. Takto uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy nemôže byť zabezpečovacím prostriedkom konkrétnej pohľadávky a na jej základe preto nemôže dochádzať k zrážkam zo mzdy spotrebiteľa u jeho zamestnávateľa. Pokiaľ súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie a uložil povinnosť žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj povinnosť oznámiť zamestnávateľovi žalobcu, aby sa zdržal vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu, jeho rozhodnutie je potrebné považovať za vecne správne. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie, žalobca osvedčil svoje tvrdenia o tom, že je sponchybný nárok žalovaného nielen čo do výšky (namietané príslušenstvo), ale aj čo do priznania nároku veriteľovi (namietané premlčanie), preto správne okresný súd rozhodol o poučení žalovaného, že pokiaľ sa mieni domáhať svojho nároku voči žalobcovi, má možnosť podať samostatnú žalobu. Nie je úlohou a zmyslom konania o nariadenie neodkladného opatrenia v celej šírke vykonať dokazovanie a posudzovať prípadnú platnosť, či neplatnosť samotnej Dohody o privatívnej novácii uzavretej dňa 08.03.2016 a na ňu nadväzujúcej dohody o zrážkach zo mzdy, čo môže byť len výsledkom dokazovania vo veci samej na základe žaloby vo vzťahu k oprávnenosti uplatnenia práv z dohody samostatnou žalobou podanou žalovaným. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď poučil žalovaného o možnosti podať samostatnú žalobu, pretože v konaní bola žalobcom namietaná aj spornosť výšky pohľadávky uspokojovaná žalovaným na základe realizácie práv z dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj premlčanie nároku žalovaného.

19. Žalovaný v odvolaní nenamietol trvalý charakter neodkladného opatrenia, odvolací súd sa preto nezaoberal prieskumom napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k časovej neobmedzenosti a k trvalému charakteru neodkladného opatrenia vzhľadom na viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP.

20. Odvolací súd považuje rozhodnutie okresného súdu za vecne správne aj vo vzťahu priznania žalobcovi nároku na náhradu trov konania vzhľadom na úspech žalobcu v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

21. Vzhľadom na to, že ide konečné rozhodnutie, odvolací súd rozhodol aj o trovách odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj

na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) a nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, súd mu priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

22. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).